

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Варна, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
                      мл.с. Симона Р. Донева

като разглежда докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско дело № 20233100500217 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 437, ал. 1, вр. чл. 435, ал. 1, т. 7 ГПК.

Образувано е по подадена **жалба с вх. № 5765 от 21.07.2022 г.** от „Роса Фероса“ ЕООД, чрез управителя М Д, срещу постановление за такси и разноски от 27.06.2022 г., изготвено по изпълнително дело № 20217160400483 по описа на ЧСИ Николай Георгиев, рег. № 716, с което са определени разноски в принудителното изпълнение в общ размер на 416.81 лева с ДДС.

Жалбоподателят излага доводи за неправилността на обжалваното постановление. Сочи, че разноските не са заплатени авансово от страна на взыскателя. Счита, че не следва да се събират разноски, ако дългът е погасен преди връчване на ПДИ. Оспорва начислените такси по т. 1 в размер на 72 лева, поради неяснота при определянето им. Сочи, че АУЗ не е влязъл в законна сила, поради което образуваното въз основа на него изп. дело се явява недопустимо. Твърди, че ЗИД на ЗМДТ се обхващат само местните данъци, а не и таксите битови отпадъци. Сочи, че липсват доказателства по отношение на извършените действия от ЧСИ, за които са начислените по т. 4, т. 5 и т. 10 от ТТРЗЧСИ такси. Таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ намира за

дължима ако са постъпили суми в резултат на предприетите действия, като посочва, че неправилно е изчислен и размерът ѝ. Излага, че не са представени доказателства за пълното заплащане на начислените такси по т. 31 ТТРЗЧСИ. Моли за отмяна на постановлението.

В законоустановения срок не е постъпило становище от взыскателя община Варна.

На основание чл. 436, ал. 3 ГПК съдебният изпълнител е администрирал делото, ведно с мотиви за жалбата, в които намира същата за неоснователна.

Съдът, след като взе предвид становището на страната, доказателствата приложени по делото, приема за установено следното от фактическа страна:

Изпълнително дело № 20217160400483 по описа на ЧСИ Николай Георгиев, рег. № 716, е образувано на 19.10.2021 г. по молба на взыскателя община Варна въз основата на издаден Акт по чл. 106 и чл. 107 ДОПК № МД-АУ-3130-1 от 10.12.2020 г., издаден от община Варна, по силата на който „Роса Фероса“ ЕООД дължи на община Варна, следните суми: главница – 1607.24 лева, законна лихва за забава – 33.95 лева, начислена към 10.12.2020 г., както и за неолихвяеми вземания – 208,46 лева.

В молбата за образуване на изпълнителното дело процесуалният представител на взыскателя е упълномощил съдебния изпълнител с всички права, предвидени в разпоредбата на чл. 18 ЗЧСИ.

С Разпореждането от същата дата, ЧСИ е образувал изпълнително производство, постановил е изпращане на ПДИ, както и извършването на справки. С постановление от 19.10.2021 г. е определил такси по изп. дело в размер на 72 лв. – по т. 1 за образуване на изп. дело, по т. 3 – за извършване на справки за имуществото на длъжника и по т. 5 – за изготвяне и връчване на ПДИ.

На 5.11.2021 г. е вписана възбрана върху недвижимите имоти, собственост на длъжника /л. 74 от изп. дело/.

Покана за доброволно изпълнение е изпратена до длъжника по реда на чл. 47 ГПК. В съдържанието ѝ е посочено, че таксите и разноските в изп. дело са в размер на 361.54 лева.

С молби от 19.04.2022г. длъжникът е посочил съдебен адрес, направил е искане за прекратяване на делото, както и е възразил за липса на годеен изпълнителен титул за образуване на делото, доколкото АУЗ не е влязъл в сила.

До длъжника е изпратена призовка за принудително изпълнение, като е посочено, че на 17.05.2022 г. ЧСИ ще пристъпи към опис и оценка на възбранените недвижими имоти, собственост на дружеството.

С Уведомление от 4.05.2022г. ЧСИ е известил, че по изп. дело е налице непогасено задължение в размер на 416,81 лв. с ДДС – такси по ТТРЗЧСИ, дължими към 4.05.2022 г.

С обжалваното постановление, издадено на 27.06.2022 г. дължимите такси и разноски са определени в общ размер на 416,81 лв. с ДДС, както следва:

- приетите с Постановление от 19.10.2021 г. – 72 лв. с ДДС респ. по т. 1 за образуване на изп. дело – 24 лева с ДДС, по т. 3 – за извършване на справки за имуществото на длъжника – 4 броя - 24 лева с ДДС, и по т. 5 – за изготвяне и връчване на ПДИ – 24 лева с ДДС;
- по т. 4 – за изпращане на призовки по пощата, препис от жалба, уведомление и книжа – 4 бр. – 48 лв. с ДДС;
- по т. 5 – за изготвяне и връчване на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа – 1 бр. – 24 лв. с ДДС;
- по т. 10 – искане до съдия по вписванията за вписване или вдигане на възбрана – 2 бр. – 36 лв. с ДДС;
- по т. 26 – изпълнение на парично вземане за материалния интерес по АУЗ – 220,16 лв. с ДДС, както и
- по т. 31 – допълнителни разноски – 17,20 лв. с ДДС.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Безспорно в производството е обстоятелството, че жалбоподателят има качеството на длъжник в производството по принудителното изпълнение. Актът на ЧСИ за определяне на разноските в изпълнителното дело, подлежи на обжалване по реда на чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК. С оглед на горното, съдът

намира, че жалбата е депозирана в законоустановения срок, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което същата се явява допустима.

По повод преценката за основателността на депозираната жалба, съдът формира следните правни изводи:

В разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК е предвидена възможност за длъжника да обжалва разноските по изпълнението, като в това число се включват и претендираните такива за заплатено адвокатско възнаграждение. Съгласно даденото разрешение в т. 2 от ТР по т. д. № 3/2015 г. ОСГТК, на ВКС, на обжалване по реда на чл. 435, ал. 2 ГПК подлежи всеки акт на съдебния изпълнител, в който се определя размера на задължението на длъжника за разноските по изпълнението.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 ГПК, разноските по изпълнението са за сметка на длъжника с изключение на случаите, когато делото се прекрати съгласно чл. 433 ГПК, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство или изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или отменени от съда.

В разглеждания случай, се установява, че плащането на дълга е сторено на 9.04.2022 г., респ. след образуването на изпълнителното дело. Ето защо, разноските по изпълнението са за сметка на длъжника.

В съдържанието на Акт за установяване на задължения по декларация № МД-АУ-3130-1, издаден на 10.12.2020 г. от община Варна, е посочено, че същият е влязъл в сила на 6.04.2021 г. Отделно от това, от изпратеното съобщение до управителя на дружеството, е видно, че същото е постановено на 8.03.2021 г. и свалено на 22.03.2021 г. В съобщението изрично е посочено, че при неявяване за получаване на Акта, след 14 дни, последният ще се счита за връчен съгласно чл. 32, ал. 6 от ДОПК с всички произтичащи от това законови последици. Затова и не следва да бъдат кредитирани оплакванията, че актът не е бил влязъл в сила, респ. че изпълнителното дело е образувано въз основата на негодно изпълнително основание.

Съобразно указанията по т. 11 от ТР № 2/2013 г., ОСГТК на ВКС, в случаите когато вискателят не е внесъл авансово дължима такса, ЧСИ я

събира от длъжника, съгласно чл. 79, ал. 2 ГПК, когато длъжникът отговаря за тази такса. В разпоредбата на чл. 81 ЗЧСИ е уредено, че дължимите авансови такси по изпълнението при възлагане на публични държавни и общински вземания за събиране по чл. 2, ал. 2 и 3, не се внасят от предварително от взискателя, а се събират от длъжника. Доколкото настоящият случай касае принудително събиране на общински вземания за местни данъци и такса битови отпадъци, то следва да се приеме, че се касае за публични общински вземания. Затова и взискателят е освободен от задължението да авансира таксите по събирането им. С оглед на горното, неоснователни се явяват доводите на жалбоподателя, развити в тази насока.

Безспорно от преписката по изп. дело се установява, че същото е образувано, затова и правилно е била определена таксата по т. 1 от ТТРЗЧСИ в размер на 24 лева с ДДС.

Във връзка с установяване на имуществото на длъжника са извършени четири справки - са извършени справки от ЧСИ за актуално състояние, ДМД, ИКАР, КАИС, за които е определена такса по т. 3 от ТТР – 4 x 5 лв. = 20 лв. или 24 лева с ДДС.

Таксите по т. 4 от ТТРЗЧИ са правилно начислени от ЧСИ в общ размер на 48 лв. с ДДС, доколкото е изпратено запитване до НАП за наличие на задължения на длъжника; уведомление до длъжника за дължими такси след заплащане на задължението на взискателя; за вдигане на наложения заповест за арест на банкова сметка на длъжника, както и за уведомяване на страните за прекратяване на делото.

По повод на таксите по т. 5 от ТТРЗЧСИ, съставът на съда намира, че същите са правилно начислени в размер на 48 лева с ДДС, доколкото е изготвена от ЧСИ и връчена на основание чл. 47 ГПК ПДИ, както и за уведомление за наложена възбрана, връчено чрез ЧСИ Росен Сираков, с район на действие гр. Кърджали, всяка едно от по 24 лева с ДДС.

Правилно е определена и таксата по т. 10 ТТРЗЧСИ, поради обстоятелството, че е начислена във връзка двете искания, отправени до съдията по вписванията за вписване на възбрана, респ. за заличаването ѝ от 18 лева с ДДС по всяка или в общ размер на 36 лева с ДДС.

По повод на пропорционалната такса по т. 26, б. "в" от ТТРЗЧСИ, настоящият съдебен състав намира следното:

Общият размер на задължението по АУЗ, към момента на плащането възлиза на 2031,35 лева /л. 102 от изп. дело/, поради което дължимата такса по т. 26, б. "в" от ТТРЗЧСИ възлиза на 219,01 лева с ДДС, като определената такса от страна на ЧСИ не се отклонява значително. Затова и начислената сума от 220,16 лева е дължима от страна на длъжника, доколкото задължението е платено на вискателя едва след образуване на изп. дело. Ето защо съдът приема, че таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ е изчислена правилно, доколкото завишаването и е незначително, поради което не се налага изменението ѝ в настоящото производство.

Определените разноси по т. 31 от ТТРЗЧСИ в общ размер на 17,20 лева с ДДС, касаят заплащането на държавна такса за заличаване на възбраната в размер на 10 лева, както и банкови такси в общ размер на 7,20 лева. Затова и следва да се приеме, че разноските са свързани с извършваните от ЧСИ действия, които следва да се възложат в тежест на длъжника. Макар и да не са представени писмени документи за същите, доколкото е безспорно заличаването на възбраната, както и извършваните банкови операции във връзка със заплащане на банкови такси към СВ-Варна по повод на вписване на възбраната, както и за заличаването ѝ, то следва да се приеме, че размерът на начислените банкови такси от 6 лева или 7,20 лева с ДДС, е в рамките на нормативно признатите разходи. С поглед на горното, следва да се приеме, че допълнителните разноси в размер на 17,20 лв. с ДДС са действително реализирани, поради което и следва да бъдат възложени в тежест на длъжника.

С оглед на горното, настоящият съдебен състав намира, че ЧСИ правилно в обжалваното постановление е определил и начислил разноските в принудителното изпълнение. Затова и следва да се приеме, че жалбата, предмет на настоящото производство се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 5765 от 21.07.2022 г., депозирана от „Роса Фероса“ ЕООД, ЕИК: ***** – длъжник по изпълнението срещу постановление за такси и разноси от 27.06.2022 г.,

изготвено по изпълнително дело № 20217160400483 по описа на ЧСИ Николай Георгиев, рег. № 716, с което са определени разноси в принудителното изпълнение в общ размер на 416.81 лева с ДДС.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 437, ал. 4, изр. второ ГПК.

Копие от настоящото решение да се изпрати на ЧСИ Николай Георгиев, рег. № 716.

Препис от решението да се обяви в регистъра по чл. 235, ал. 5 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____